

РЕШЕНИЕ

№ 11750

гр. София, 05.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 125 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА З. ЛЕОНТИЕВА
като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА Гражданско дело № 20231110111130 по описа за 2023 година

Предявени са по реда на чл. 422 ГПК положителни установителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване дължимост на сумата начислена за питейна вода и за лихва за забава върху нея.

От *** е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, образувано е ч.гр.д №33670/2017г., по което е издадено Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК., надлежно връчена на длъжника, който в месечния срок е подал възражение по чл.414 ГПК. Въз основа на указание, дадено от съда и съобщение, изпратено до кредитора, същия в едномесечен срок и предявил установителен иск съществуване на вземането по чл. 415 ГПК.

Ищецът твърди, че между него и ответника са налице трайни фактически отношения, свързани с предоставянето на ВиК услуги, като счита още, че са налице облигационни отношения, които се уреждат от Наредба №4 от 14 септември 2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителни и канализационни системи (Наредба №4) и от влезлите в сила на 01.09.2006г. Общи условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите на ВиК оператор „Софийка вода” АД, в сила до 28.08.2016г. Ищецът твърди, че по силата на чл. 2, ал. 1, т.1 от Общите условия (аналогично чл. 3, ал. 1р т. 1 от Наредба №4) ответникът има качеството на „потребител на ВиК услуги” за обект, находящ се в град София, ж.к.Младост4, блок 407, вход 2, ап.41, като собственик на ½ ид.ч. на имота, за който имот в заявлението се сочи, че е създаден клиентски номер 1004088301. Сочи, че не са плащани задълженията, поради което е създадена договорна / съдебна / сметка 2800018151.

Поради изложеното, предявява иск за установяване на вземането си от ответника за сумата 3305,42 лева – главница, представляваща задължения за плащане по фактури за предоставените услуги по доставка на питейна вода, отвеждане на отпадъчни води и пречистване на отпадъчни води за период 26.1.2008г. до 23.3.2017г., ведно със законна лихва от 26.5.2017г. до изплащане на вземането, мораторна лихва от 26.2.2008г. до

23.3.2017г., в размер на 793,45 лева. Претендират се разноси.

Ответникът, в срока за отговор оспорва твърдението, че е страна по облигационното отношение, тъй като е собственик само на $\frac{1}{2}$ ид.ч. от имота, като останалите $\frac{1}{2}$ ид.ч. са съсобствени на синовете й. Твърди, че понастоящем не обитава имота, а са живели на него до 22.6.2017г. Сочи се, че адресат по фактурите е неучастващо лице – ***. Оспорва се извършеното отчитане, като извършено по прогнозни стойности, като се сочи, че прогнозното количество не е действително потребено, а неясно е как е изчислен размерът на вземането. Твърди се, че с договор за наем от 22.6.2017г., до подаването на отговора, в имота живеят наематели, които потребяват и плащат потребената вода, като ответникът не е уведомяван за дължими задължения. Твърдят, че за исковия период, своевременно е заплащана потребената вода. Сочи се, че в имота са живели първоначално 4-ма души, а впоследствие – трима, поради което и не следва цялата сума да се претендира от нея.

Позовава се на изтекла погасителна давност. В писмена защита, се сочи, че изцяло недоказано е твърдението, че вземането е реално потребено количество, както и че цялото вземане е в погасителна давност. Претендират се разносните.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и обсъди доводите настраните съобразно разпоредбите на чл.235, ал.2 и 3 от ГПК, установи следното от фактическа страна:

С Определение по чл.140, ал.1 ГПК, чл.140, ал.3, изр.1 ГПК, вр. чл.146 ГПК, прието като доклад по делото в открито съдебно заседание, съдът е приел за безспорно и ненуждаещо се от доказване по делото, че през 1986 г. *** и И. Т. *** са придобили правото на собственост, по време на брака си върху имота, че на 19.12.2013г, *** е починал и е оставил като свои наследници по закон – ответницата, преживяла съпруга, и двама сина.

Съгласно разпоредбата на Чл. 3. От Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, (1) Потребители на услугите В и К са: 1. (доп. - ДВ, бр. 63 от 2012 г., в сила от 17.08.2012 г.) ☐ собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване, включително чрез концесия, на водоснабдявани имоти и/или имоти, от които се отвеждат отпадъчни и/или дъждовни води;

2. собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на жилища и нежилищни имоти в сгради - етажна собственост;

3. собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на водоснабдяваните обекти, разположени на територията на един поземлен имот и присъединени към едно водопроводно отклонение.

Аналогична е и разпоредбата чл.2,ал.1 от Общите условия на ищеца.

Видно от цитираната разпоредба на Наредбата, Разпоредбата императивно установява кой е страна по облигационното отношение с предприятието – доставчик на питейна вода, като меродавно е единствено притежанието на вещно право върху имота – собственост или вещно право на ползване. По силата на вещното право върху имота, до който е налице доставката, между доставчикът и титулярът на правото възниква облигационното правоотношение. Тук е моментът да се посочи, че спорът, предмет на делото, не е за собственост, поради което и ищецът, който твърди ответникът да има вещно право върху имота, не следва да представя единствено и само валиден документ за собственост, съгласно чл.18 ЗЗД, за да докаже твърдението си, че ответникът е страна по договора за продажба на питейна вода.

С оглед безспорните обстоятелства, се налага извод, че облигационното правоотношение е възникнало между ищеца, от една страна, и, от друга - ответницата Ивелина П., и нейния съпруг ***. След смъртта на Геновски, страна по отношението са Ивелина П. и двамата й сина. Съпругеската общност върху жилището, прекратена със смъртта на ***, води до обикновена съсобственост на същото, при квоти от $\frac{1}{2}$ за Ивелина П.

на собствено основание, и 1/6 по наследство от съпруга си, като двамата ѝ сина придобиват по наследство по 1/6 от имота. По този начин, Ивелина П. е собственик на 4/6 от имота, а синовете ѝ, на по 1/6, като тези са и квотите им в задълженията на имота.

Начислената сума за вода се установява от приетата, неоспорена от страните съдебно – техническа експертиза. Вещото лице сочи, че за исковия период сумите са начислявани, както следва: от 26.1.2008г до 14.10.2009г. в системата на ищеца е вписано задължение за 977,81 лева главница и 103,11 лева лихва, за което не може да се установи начин на изчисление – дали след отчет, на база или по друг начин, предвид дистанцията на времето. Същото вземане се претендира от ищеца. След тази дата, до 13.2.2012г., са отчитани показанията на четири индивидуални водомера, като количествата вода са разпределяни поравно на двамата съсобственици. След 20.2.2012г., при извършване на отчет, е констатирано, че водомерите са извън 10-годишния метрологичен срок. Ето защо, от 13.2.2012г до 21.10.2016г., вземанията на ищеца са изчислявани на база 4 лица. След 21.10.2016г. са извършвани отчети на четири нови водомери. Видно от таблица към заключението, последната фактура, плащане по която се претендира в исковия период, е издадена на 22.3.2017г..

Съгласно разпоредбата на чл.135,т.15 от Закона за водите, Министерът на регионалното развитие и благоустройството издава наредба за условията и реда за ползване на водоснабдителни и канализационни системи. В изпълнение на тази разпоредба е издадена Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи.

Глава Шеста от Наредбата предвижда начинът на заплащане на ползваните ВиК услуги. Потребителят следва да монтира на водопроводното отклонение индивидуален уред за отчет, който се пломбира от оператора, като същият ИРРО подлежи на отчитане от оператора на определен срок /чл.30 от Наредбата/.

Претенцията на ищеца следва да се разгледа за двата периода , първо за периода до монтиране на изправни водомери.

Разпоредбата на чл.39,ал. 3 предвижда, че при разпределение на водата въз основа броя на живущите, следва да бъде съставен протокол, подписан от оператора и упълномощен представител на ЕС. По делото не е представен протокол, нито изявление на упълномощен представител на етажната собственост, от който да е видно, че за период до 13.2.2012г., в имота има 2 – ма / или 4- ма/ живущи. Обстоятелството, че в картетите са вписани 4- ма живущи не променя горния извод, без представен надлежен документ, посочен по –горе. Съдът намира, че за целия период в етажната собственост е бил монтиран общ водомер. До посочената дата 13.2.2012г., приложима е, на основание чл.39,ал.1 и 2, разпоредбата на чл.35 от Наредбата, като начислените суми следва да отговарят на отчетеното количество от индивидуални водомери и, съобразно чл.39,ал.2,т.3 от Наредбата, като разлика при т.нар. „пропорционален дял“ от общото количество на общия водомер. От заключението на експертизата, се установява това обстоятелство.

След датата на констатация, че водомерите са с изтекъл срок на метрологична годност, видно от СТЕ, количествата вода са определяни до 21.10.2016г. на база четири лица. Съгласно експертизата, за периода от 13.2.2012г.-21.10.2016г., сметките са формирани по реда на чл.39,ал.5 и 6 от Наредбата.

Последните разпоредби предвиждат, че по изключение се допуска за потребители, които нямат монтирани водомери на водопроводните отклонения и индивидуални водомери, месечното количество изразходвана, отведена и пречистена вода да се заплаща, както следва:

1. по 6 куб.м при топлофицирано жилище и по 5 куб.м - при нетоплофицирано жилище за всеки обитател;
2. (отм. - ДВ, бр. 63 от 2012 г., в сила от 17.08.2012 г.)

3. по 0,1 куб.м за всеки куб.м застроен обем сграда за сезонно ползване (вила, бунгало и др.), жилища и офиси, в които няма постоянен обитател;

4. по 0,5 куб.м за всеки куб.м застроен обем на сграда - за сгради в строеж.

(6) До поставянето на индивидуални водомери в сгради - етажна собственост, или на водопроводно отклонение с повече от един потребител определените в ал. 5 количества вода се завишават всяко тримесечие с по 1,0 куб.м за всеки обитател.

Обитателят следва да бъде деклариран от страна на етажната собственост, или самият клиент. Няма доказателства нито едно от двете да е сторено и за клиентския номер на ищеца да е декларирано, че в имота има 4 обитатели. При условие, че недоказано е по реда на чл.39,ал. 3 да са заявени брой потребители, не може да се приеме, че ищецът има основание да начислява по посочения начин. Същевременно, доказва се по делото, от разпита на свидетел, че имотът за този период е бил необитаем. При условие, че не е доказано да са заявени брой потребители, не може да се приеме, че за потребителя е възникнало задължение да заяви, че имотът е необитаем.

Ето защо, налага се извод, че единственото, реално доказано количество вода, е което е реално ползвано за този имот, е от 21.10.2016г. до край на исковия период. Съгласно таблицата към експертизата, това количество възлиза на 10 куб.м. общо на стойност общо 18,24 лева/ 14,59 + 3,65/., за която искът е основателен, като ответницата дължи 4/6 от тази сума, съобразно квотата си в съсобствеността.

Тук е моментът да се посочи, че цялото задължение на ищеца е и в погасителна давност.

Вземанията на ищеца по отношение на ответницата съставляват т.нар. „периодични плащания“ по смисъла на чл.111, б.„в“ от Закона за задълженията и договорите. Тези вземания се характеризират с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви. Вземането за главница за студена вода се характеризира с всеки един от посочените белези – касае се за повтарящи се задължения за предаване на пари, правопораждащият им факт е един- доставка на студена вода, падежът им настъпва през предварително определен интервал от време – съгласно общите условия в тридесетдневен срок изтичане на периода. / Виж Решение от 12.04.2012 г. по Тълкувателно дело № 3/2011 г. на ОСГТК/. Поради изложеното и на основание чл.111, б.„в“ ЗЗД, давността за вземанията за студена вода е тригодишна. Или възражението е основателно за всички вземания, с настъпил към 29.5.2017г. падеж, тъй като заявлението по чл.410 ГПК, при предявен иск за вземането, прекъсва теченето на давностния срок. Давността започва да тече с издаване на фактурата и изтичане на 30 – дневен срок. Следователно, възражението е основателно за всички вземания по фактури, издадени до 3.2017г. включително, или за целия исков период, като на основание чл.119 ЗЗД, в погасителна давност е и претенцията на ищеца за обезщетение за забава в размер на законната лихва. На теченето на погасителната давност не влияе счетоводното отчитане на задълженията, извършено от ищеца, чрез създаване на „договорна сметка“, с която задължението за един определен период от време не се претендира, след което се връща към текущата сметка, тъй като тази практика пряко противоречи на разпоредбата на чл.113 ЗЗД.

С оглед изложеното, искът следва да се отхвърли изцяло.

При този изход на спора, право на разноски има само ответникът, който претендира сумата 200 лева внесен депозит за СТЕ и определяне на адвокатско възнаграждение, по реда на чл.38,ал.2 ЗАдв. Съобразно интереса, на основание чл.7,ал.2,т.2 НМРАВ на процесуалния представител следва да се определи адвокатско възнаграждение от 709,89 лева, което да се присъди на него.

Така мотивиран, Софийския районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявените от ***, ЕИК *** с адрес *** против **И. Т. П.**, ЕГН *****, с адрес ***, искове за установяване на вземане по заповед за изпълнение на парично задължение, издадена по гр.д.№ 33670/2017г. от СРС, 125- ти състав, за: сумата **3305,42 лв.**, представляваща неизплатена сума за потребена вода през периода от 26.01.2008г. до 23.03.2017г., неизплатени суми за потребена вода през периода от 26.01.2008г. до 23.03.2017г., за имот, находящ се на адрес: ***, клиентски № 2800018151 ведно със законна лихва за периода от 26.5.2017 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на **793,45 лв.** за периода от 26.2.2008 г. до 23.3.2017 г. .

ОСЪЖДА ***, ЕИК *** с адрес *** да заплати на **И. Т. П.**, ЕГН *****, с адрес ***, сторените по делото разноски от 200 лева за депозит за експертно заключение.

ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл.38,ал.2 ЗАдв, възнаграждение за процесуално представителство на И. П. по делото, от 709,89 лева .

ОСЪЖДА, на основание чл.38,ал.2 ЗАдв, на „*** ЕИК ***, със седалище и адрес на управление *** да заплати на адвокат Д. С. Т., БУЛСТАТ ***, вписан в регистър към САК с номер ***, с адрес на дейността: *** сумата от 709,89 лева, възнаграждение за осъществено процесуално представителство по реда на чл.38,ал.1 ЗАдв, на И. П. по делото.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____